

E iunie și teiul e-nflorit!

Carmen

Viața asta agitată
Nu mă iartă niciodată!
Eu aș vrea ca să îmi las
Simțurile pas cu pas
În luna lui cireșar
Să profite de-al ei dar!

Iar în goana mea de-a face
Cât mai mult și nu-mi dă pace,
Am trecut ieri pe la umbră
Pe o stradă ce-i mai sumbră
Și-o mireasmă-ncântătoare
Mi-a pus plumb pe la picioare.

Teii, arborii semeți
Care acum sunt înfloriți,
Sufletul mi-au parfumat
Și azi iarăși m-au chemat!

Seara aceasta minunată
Este sigur închinată
Teiului cel drag și sfânt,
Al iubirii jurământ.

Cu parfum seducător
M-a înconjurat cu dor
Teiul, arborele sacru,
Al naturii falnic sceptru.

Am îmbrățișat copacul...
S-a oprit în loc și timpul...
Flori de tei ce parfumați,
Sufletul ne îmbătați
Cu iubire și simțim
Că noi vrem ca voi să fim!